

Gæslingedrabet på Toftegaard.

Jeg er vokset op på Toftegård på Askø. Der var heste, køer, grise, høns, ænder, gæs, en hund og fem katte.

Min bror havde duer og kaniner, som han solgte, og som vi spiste til middagsmad af og til.

Alt det med at passe høns og ænder og gæs, det var min mors arbejde. På den måde fik min mor lidt penge til sig selv, for hun solgte både kyllinger og æg til folk på øen.

En gang var min mor rejst helt over til Maribo for at få fat i nogle gæslinger. De blev transporteret hjem i en papkasse bag på min mors cykel. Gæslingerne var vældig søde, og lille Mie skulle jo også se dem og a'e dem.

Jeg var omkring toethalvt, måske tre år. Jeg havde sådan en legevogn, jeg altid trak rundt med. På et tidspunkt holdt min far og mor ikke øje med, hvad jeg lavede, så jeg gik hen til indhegningen, hvor gæslingerne var.

Jeg tænkte ved mig selv, at de kunne da være rigtig søde at få op i min legevogn, så jeg lukkede lågen op og trak legevognen med ind til gæslingerne.

Vups, der fangede jeg en gæsling – op i legevognen med den – vups næste gæsling – op i legevognen med den.

Men gæslingerne blev jo ikke oppe i legevognen, de smuttede ned på jorden, så snart jeg vendte ryggen til.

”Hvad er nu det for noget”, tænkte lille Mie, tog fat i en gæsling, og for at få den til at blive rolig, klemte jeg hårdt til om halsen på den med begge hænder. Så faldt gæslingens hoved ned til den ene side, og så blev den liggende i legevognen.

Sådan blev jeg ved – pludselig dukkede min mor op: ”Jamen Mie dog, hvad laver du dog?”, råbte hun højt. ”Du har jo slået gæslingerne ihjel!”

På det tidspunkt lå der 7 døde gæslinger i legevognen, og min mor blev helt ude af den og løb efter min far. Så kom min far til og sagde: ”Mie, du må jo ikke slå de søde små gæslinger ihjel, de skal jo leve og blive store og sælges”.

Men hvad forstår en lille pige på tre år sig på død og ulykke? Jeg stod bare med hovedet på skrå og kiggede op på min far og sagde: ”Far ka’ da bare lave dem igen med søm og sin hammer!”.

Jeg må den gang havde været temmelig overbevidst om, at min far kunne alt i denne verden! Den historie fik jeg at høre for mange gange, og den blev også nævnt i min konfirmationssang 11 år senere.

Kyllingerne fodres på Toftegaard. Mie med sin bror.